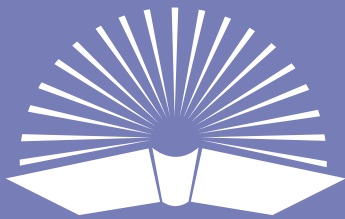

myShliach
מהלקה לדוברי עברית

חברותא

חומר לימוד שבועי

פרשת
וירא

myshliach.net

וירא

לקו"ש חלק ג' ע' 21 ואילך
מתורגם ללה"ק

בעת שאברהם התגורר בארץ פלשתים מסופר בפרשתנו: "ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם הוי' אל-עולם" שפרסם שם אלוקות²² ואמונה; "ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים", – ולאחר מכן בא סיפור העקידה.

וצריך להבין: מה לומדים אנו מזה שאברהם נטע שם אשל? התורה הרי מתארת גדולתו של אברהם אבינו, שבהיותו יהודי יחיד פרסם בכל מקום את האמונה בה' אחד, ומה מוסיף בענין זה סיפור נטיעת האשל? גם מה שייכות יש בין "ויטע אשל" לפרשת העקידה הבאה מיד לאחר מכן?

ו. כ"ק מו"ח אדמו"ר היה אומר²⁰, שמפרשת השבוע יש ללמוד הוראה בחיים. ומובן שכן הוא: שהרי יש לנו אל-נצחי, והוא נתן לנו תורה נצחית, שעל ידה – על ידי לימוד התורה בתמידות ולימוד ממנה הוראה בחיים – אנו עם חי לנצח ובאפשרותנו לסבול ולעמוד בפני כל הקשיים.

בפרשתנו מסופר על היהודי הראשון שהיה בעולם. הוא היה אחד ויחיד בשעה שכל העולם היה נגדו²¹, עד שנוכחו כולם לדעת שהקב"ה עמו ותומך בו בכל אשר יעשה. אז כרת מלך פלשתים עמו ברית, ואברהם היה יכול לגור בשלוה בארץ פלשתים.

לשאלותיהם, ונתן להם כל זה על אף שהיו לגביו אנשים זרים.

מזה צריך ללמוד כל אחד מישראל: הרי אצל כל אחד נטועה בלב מדת הצדקה וגמילות חסדים. ועליו לדעת שמדה זו שירש אותה בירושה מאברהם אבינו²⁶, אינה רק בשביל לתת לשני דברים ההכרחיים, כי אם גם דברי מעדנים, ולא רק במובן החומרי, אלא גם לפתור את בעיות ה"נפש" (הרוחניות) של הזולת.

ח. ענין עשיית הצדקה באופן האמור לעיל, לספק לא רק את ההכרחי לבד כי אם גם את ההנאה והתענוג הרי הוא מושרש אצל הורים בנוגע לילדיהם. טבע מושרש הוא אצל ההורים לתת לילדיהם – שהם חסרי יכולת – כל הנצרך להם (מבלי להתחשב אם הילדים ישיבו להם כגמולם אם לאו) לא רק ההכרחיות; כך גם בכלל, בנוגע לחינוך, מחנכים ההורים את ילדיהם שיתפתחו ויגדלו על הצד הטוב ביותר, הן בחומר והן ברוח.

ז. פירוש "אשל" לפי פשוטו הוא – אילן מרובה בענפים. בהיותו בארץ מדבר, מקום בו חום השמש לוחט, נטע שם אילן כדי להגן עליו מהשמש. בגמרא²³ נאמר, ש"אשל" אינו עץ בודד, אלא אברהם נטע גן שלם של עצי-פרי, במטרה שהאורחים העוברים ושבים יהנו מהפירות. דעה נוספת: "אשל" פירושו "פונדק" – אכסניא, אברהם אבינו נתן לאורחים לא רק פירות, אלא אכילה ושתייה, בשר ויין וכו' ומשכב²⁴. עד שאברהם – כמסופר במדרש²⁵ – העמיד אצלו בבית סנהדרין עבור האורחים כדי לפתור את השאלות העשויות להתעורר אצל האורחים.

התורה מספרת כאן על אופן הכנסת אורחים של אברהם אבינו: הוא לא הסתפק בנתינת לחם, מלח ומים לאורחים, ואף שיש בהם כדי להשביע; אברהם אבינו לא הסתפק בנתינת ההכרח, כי אם נתן להם דברים המענגים: פירות, יין, כל מיני מגדים, ומשכב, ואפילו סנהדרין להשיב

ותלמודי־תורה²⁷, ודאגו להעמידם באופן שיתנו לא רק ההכרח הנדרש לתלמידים ולתלמידות, אלא שיהא באופן של יגדיל תורה ויאדיר, במילואו.

ט. עתה יובן הקשר בין "ויטע אשל" לעקידה:

כח מסירות הנפש אצל אברהם ויצחק ללכת לעקידה, על אף היותם בארץ פלשתים ימים רבים – מקום שהיו בו חופשיים לגמרי ולא לחצו אותם ולא העיקו להם – בא מ"ויטע אשל", מהנהגתם באופן כזה של חסד שלמעלה מטעם ודעת. לפיכך גם בימי השלוה של "ימים רבים" הלכו אל העקידה בשמחה.

זוהי גם הוראה לכל הדורות: מבני ישראל נדרשת הנהגה של מסירות נפש במיוחד בחינוך הילדים, שעמל יגיעתם במשך שנים רבות יקדישו לחינוך הבנים והבנות, לא רק לבניהם שלהם, כי אם גם לשל אחרים; ולתת להם לא רק דברים של הכרחיות, כי אם יהדות, תורה ומצוות במלוא המדה – ואז גדל דור של מסירות נפש, שגם

בבני ישראל דוגמת אברהם אבינו, הגישה הטבעית הזאת אינה רק ביחס לצאצאיהם כי אם גם לאנשים זרים. תכונה זו נטועה בכל לב יהודי, שדבר שמקבל על ידי יגיעה והתאמצות רבה, יתן לאנשים זרים לגמרי ולא רק למלאות את צרכי הזולת הגשמיים כי אם גם לפתור בעיותיו הנפשיות.

הנהגה זו היא למעלה מהשכל: לתת לזולת דבר החסר לו – מבין גם השכל, שכיון שחסר לו דבר ממלאים לו את חסרונו מתוך רחמנות. אבל לתת לשני מה שלא חסר לו כי אם לתענוג, זהו נובע ממדה מיוחדת של טוב שמקורה למעלה מהשכל; שמצד מדת הטוב שלו מחפש את טובת הזולת.

ואם כך הוא הדבר בדברים החומריים, על אחת כמה וכמה שכן הוא בדברים הרוחניים, חסרון בנשמה – כואב הרבה יותר, וקשה לתקנו יותר מחסרון הגוף.

לכן דרכם של בני ישראל, בכל מקום אליו הגיעו – במדינה חפשית, או במקום שהיו לוחצים אותם – לא התחשבו בשום דבר ויסדו מיד ישיבות

אחרים: בריאות אריכות ימים ונחת מהילדים.

"ואל ירע לבבך בתתך לו" – יתן הקב"ה שיקבלו בשמחה את ההוראה מהנהגת אברהם אבינו ויצחק, ויתנו לישיבות ביד פתוחה ורחבה ובשמחה, ואז יפרע הקב"ה כמה פעמים ככה, לא רק בממון כי אם בכל המצטרך²⁸.

(משיחה לעסקני ישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש, י"ז מרחשון, תשי"ט)

תודתנו נתונה למכון לוי יצחק על האישור להדפסת השיחה התרגום באחריותם בלבד!

בהיותם במדינה חפשית הם מוכנים להקריב כל אשר להם, עד גם את חייהם עבור אמונה, תורה ומצוות, וכל הקשור ביהדות.

כאשר ההנהגה היא באופן האמור לעיל ישנה ההבטחה מהקב"ה ששכר תמיכת והגדלת והעמקת הישיבות ובתי תלמוד התורה יהיה לא "דולר תמורת דולר", כי אם שהקב"ה ישלם כמה פעמים ככה (כמו שמצינו אצל אברהם אבינו, שההתחלה אצלו היתה בן אחד, ומזה הגיע ל"וארבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים"), לא רק בממון – שעל זה מיותר לדבר – כי אם גם בענינים

זירא

לקו"ש חלק ג' ע' 769 אילך
מתורגם ללה"ק

בַּפְּרָשְׁתֵּנוּ מִסִּפְרַת הַתּוֹרָה עַל גְּדֻלּוֹתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, הַיְהוּדִי הָרֵאשׁוֹן בְּעוֹלָם. אַבְרָהָם אָבִינוּ פָּרַס אֱלֹקוֹת וְהַחֲדִיר אֱמוּנָה בֵּה'. וְהִנֵּה, הַתּוֹרָה מִסִּפְרַת: וַיִּטַּע אִשָּׁל בְּבֵּאֵר שֶׁבַע וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם ה'. הַתּוֹרָה מוֹנָה אֶת נְטִיעַת הָאִשָּׁל כַּמְעַלָּה גְּדוּלָּה שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ וּמַעֲשֵׂה מִיַּחַד מְאֹד.

בַּמְדָּרֵשׁ מְסַבֵּר שְׂאִשָּׁל אֵינוֹ רַק עֵץ בּוֹדֵד שְׁנוֹתָן צֵל לַחֹסִים תַּחַת עֲנָפָיו. אִשָּׁל הוּא פְּנִדָּק. אַבְרָהָם אָבִינוּ הֵקִים פְּנִדָּק, אַכְסִנְיָה, בְּבֵּאֵר-שֶׁבַע, בְּלֵב הַמְדָּבָר.

הוֹלְכֵי הַמְדָּבָר הָיוּ עֵיפִים, תְּשׁוּשִׁים מִהַשָּׁמֶשׁ הַקּוֹפְחַת, רַעֲבִים וְצַמְאִים. מִי חָשַׁב עֲלֵיהֶם? מִי דָּאָג לָהֶם? אַבְרָהָם. הוּא לֹא הִכִּיר אוֹתָם, לֹא יָדַע מִי יָבוֹא אֵלָיו, וּבְכָל-זֹאת הֵקִים עֲבוּרָם פְּנִדָּק.

מה קבלו האורחים בפנדק? – הכל! לא רק לחם ומים להשקיט את רעבונם. אברהם הגיש להם מכל טוב: בשר, יין, פירות וממתקים. הוא הציע להם מקומות לינה, לנות מן הדרך.

אבל אברהם חשב גם על הרוחניות. לצד הפנדק שספק להם את הצרכים הגשמיים, הקים אברהם סנהדרין. הושיב חכמים שייענו על שאלותיהם של האורחים. גם למצוקותיהם הנפשיות של אורחיו הכין אברהם פתרון.

מדת הצדקה נטועה בלב כל יהודי, והיא באה לנו בירשה מאברהם אבינו. מפרשתנו נלמד כיצד עלינו לקיים מצות צדקה.

לא די לספק לנזקק את הדברים ההכרחיים בלבד – יש לתת לעני ולנצרף יותר, לגרום לו הנאה ותענוג. לדאוג למלא את מחסורו הגשמי, וכן לעזור לו לפתור את בעיותיו ולהשיג סעד נפשי. וכל זאת, לכל יהודי, אפלו איננו מכר. זוהי מצות צדקה אמתית.

(מעובד לפי 'לקוטי שיחות' חלק ג עמ' 769-772)

תודתנו נתונה למכון לוי יצחק על האישור להדפסת השיחה התרגום באחריותם בלבד!

בשפה כה ברורה החזרה קלה!

הצלה!

פרשת השבוע שלנו, וירא, ללא ספק מהווה ציון דרך משמעותי בתולדות חייו של אברהם אבינו. הפרשה נחתמת עם 'עקידת יצחק', הניסיון האחרון והקשה מכולם של אברהם, שאותו מזכירים אנו יום יום מידי בוקר קודם תפילת שחרית. ורגע לפני שמספרת לנו את סיפור העקידה, מקדימה התורה שאברהם נטע אש"ל בבאר שבע.

התמיהה:

וכאן הבן שואל. הרי כל פרט בתורה מדויק הוא בתכלית ואף שורה לא נכתבה סתם עך. אם כן, מה נוגע לסיפור מאורעות פרשת השבוע שאברהם עבר להתגורר, "נטע אשל" כלשון התורה, בבאר שבע? ובכלל, מה זה אשל בדיוק?

הפתרון:

הגמרא מציעה כמה פירושים למילה אשל - פירוש ראשון גן של עצים, שיהוו סככה וצל מחום השמש הלוהט במדבר עבור העוברים והשבים, ופירוש שני - בית הארחה שפתח אברהם אבינו על אם הדרך, שבו הגיש לכל אורח ואורח ולא משנה מניין הגיע ולהיכן משתייך, את כל מה שזקוק לו, החל מאכילה שתיה ולינה וכלה אפילו בסנהדרין שיישב במקום וישיב לשאלות האורחים. וזה בדיוק הסיבה שהזכירה התורה בפרשתנו את נטיעת האשל של אברהם במקום. התורה היא מלשון הוראה, ומזה ישנה הוראה ברורה לכל יהודי ויהודי עד כמה שעליו להתאמץ ולהשקיע במצוות הכנסת אורחים ואהבת ישראל בכלל - לדאוג לכל יהודי ולכל אשר הוא מצטרף, ולא רק בדברים פשוטים והכרחיים אלא אף בדברים זוטריים ושוליים לכאורה. בדיוק כמו אברהם אבינו.

אמא" הסביר אבא בפרצוף מצחיק וכולם צחקו, "שיהיה לו לבריאו--" יואב לא הספיק לגמור את המשפט כשיד חומה חטפה את כובעו מעל הראש וקפצה בדילוג עליז

ומרשים אל הצד השני של הנהר, "מה את חושב לעצמך?! זה כבר מוגזם!!" קרא יואב בכעס, הקוף הביט בו במבט מטופש ומחא כפיים בהתלהבות, "אני הולך להחזיר לי את הכובע!" אמר יואב בהחלטיות ובלי לחשוב פעמיים נכנס אל המים השוצפים, הוא שחיין מעולה ואם הקוף הצליח לעבור את הנהר בקלי קלות אין סיבה שהוא לא יצליח!

"יואב לאא תחזור מהר!!" צעק אחריו אבא, אבל זה היה כבר מאוחר מידי. המים היו גבוהים משחשב וזרמו בחוזקה, יואב הרגיש איך הוא מאבד שליטה והמים החזקים סוחפים אותו בניגוד לרצונו בהמשך הנחל.

"יואב תנסה להאחז בשיחים שבצד הנהר!" צעק אליו אבא. יואב חבט במים וניסה לשחות לבחוף, אך ללא הצלחה, הוא בלע עוד ועוד מים ונסחף הרחק הרחק משם...

המשך יבוא...

האם תדעו איזו הלכה מסתתרת?

קול של מים נשפכים הלך והתחזק ככל שהתקרבו לנחל. "וואאו תראו אני לא מאמין!!" שרק יואב בהתפעלות, והצביע על המראה המדהים שנגלה לעיניהם, "זה

הדבר הכי יפה שראיתי בחיים שלי!" התרגשה גם יעל אחותו. אבא ואמא חייכו, "סוף סוף הגענו! בואו נתקרב, אתם יכולים לשכשך את הרגליים בתוך המים, אבל זהירות לא להכנס! המים כאן באזור הזה סוחפים וגבוהים וזה יכול להיות מסוכן".

אמא הוציאה סנדוויצים וירקות חתוכים והם התיישבו לארוחת בוקר.

"היי חצוף קטן זה שלי!!" צעק פתאום יואב וזינק ממקומו לתפוס את הקופיף הקטן שחטף לו את הסנדוויץ, "אמאלהה!!" יעל צרחה בהסטריה למראה היצור השעיר שקפץ על ברכיה ודילג מעל ראשה היישר אל סבך העצים שמאחור. הקוף צווח בעליזות והתנועע מענף לענף על העץ, מבצע גילגולים מרשימים באוויר.

"לא נורא יש עוד הרבה אוכל" הרגיעה אותם אמא. אבל הקוף

לא חשב להרגע, והמשיך לקרקר מעל ראשיהם בהתלהבות, "הוא פשוט מאוד אוהב את האוכל שלך

במדור זה תוכלו לנסות לשער מהי ההלכה שמסתתרת בספור נשמח מאד אם תשתפו אותנו במסקנות שלכן.

hebrew@myshliach.com

ההלכה הקודמת:

בימות הגשמים אם לא אמר משיב הרוח ומוריד הגשם, אלא המשיך לומר מוריד הטל, אם נזכר באמצע הברכה, טוב שיחזור לומר מוריד הגשם וימשיך משם והלאה, ואם אמר ברוך אתה ה' מחיה המתים, ימשיך אתה קדוש וכו', ולא יפסיק לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם" בין ברכה לברכה. ואם הזכיר שם ה' אינו רשאי לומר למדני חוקיק ולחזור מאתה גבור, אלא יסיים מחיה המתים, וימשיך כסדר. וכל שהזכיר שם ה' שוב אינו חוזר.

תודה רבה למשפחת ליצמן קוריאה על התשובה

נוס/אלכס

מחלקה ראשונה

להיכן אנו שייכים?

כרטיסי העלייה לרכבת.

התור הלך והתקדם עד שהגיע תורו של אלכס, כעת רק הוא והפקיד. "ובכן איזה כרטיס תרצה לקנות?" התעניין הפקיד. "לעיר, לעיר הגדולה אני רוצה להגיע", השיב אלכס בהתרגשות. "נו, ברור שלעיר, הרי אין מקום אחר שאליו יוצאות רכבות יידי הנכבד חוץ מן העיר הגדולה", אמר הפקיד. "שאלתי הייתה באיזה מחלקה תרצה לקנות את הכרטיס? במחלקה פשוטה במחיר של שני רובל בה אתה מקבל מקום ישיבה בלבד על ספסל, במחלקה רגילה שם יש לך כיסא מיוחד ושירות מאת דיילות במחיר של עשרה רובל, או נסיעה במחלקה ראשונה במחיר של מאה רובל, שם אתה מקבל הטבות והנאות מיוחדות מתחילת הנסיעה ועד סופה - חדר פרטי משלך, מיטה ושירות יוצא מן הכלל. ובכן, באיזה מחלקה תחפוץ לטוס?"

הכסף אצל אלכס לא היווה בעיה כמו בן וחיש מהר השיב לפקיד כי את הכרטיס שבמחלקה הראשונה הוא רוצה. אם כבר טיול והנאה - אז כבר.

השעה שנקבעה ליציאת הרכבת לדרכה הייתה שתיים אחר הצהריים, ומעת שכבר היה הכרטיס בידיו של אלכס נותרו חמש דקות בלבד עד השעה היעודה. תחב אלכס במהירות את הכרטיס אל כיס החליפה שלו ורץ כל עוד נפשו בו אל המקום שממנו שמע את רעשי הרכבת, מבולבל כולו, לא יודע מהיכן להיכנס, איה לשבת ואיפה בדיוק להניח את חפציו...

נאמן להחלטתו, הספיק אלכס בשנייה האחרונה

רעש מחריד אוזניים שלט במתחם התחנה. בקושי יכול היה איש לשמוע את רעהו. המולה רבה, מאות נוסעים מכל רחבי הממלכה יצאו ובאו בתחנות השונות. תורים ארוכים לרכישת כרטיסי עלייה לרכבת נשרכו עד הכניסה כמעט, ובתווך סוחרים עמוסי עגלות שאך הגיעו אל העיר.

בכניסה ממש עמד אלכס, חנוט בעניבה מכובדת והדור בחליפה מרשימה. עד לא מכבר היה אלכס עני נבער וחסר כל שהתגלגל באשפתות עם ידידים שלא שפר עליהם הגורל. ממש לאחרונה, קרובת משפחה רחוקה שלו, ערירית וחשוכת ילדים, נפטרה בפתאומיות והותירה עבירו ירושה אדירה של כסף ויהלומים. בין רגע הפך אלכס האביון והמסכן לגביר העיירה.

החליט אלכס לתור ולנסוע, לראשונה בחייו, אל העיר הגדולה עליה עד כה יצא לו רק לשמוע, ולהנות מנופיה המרשימים, ממאכליה המדוברים ומן האתרים הנוצצים שוודאי נמצאים בה לרוב. אמר ועשה. באחד הבקרים לאחר תפילה קצרה נטל אלכס תיק יד, ארז במהירות כמה בגדים, קצת אוכל וסכום נכבד שוודאי יספיק להוצאות הדרך ויצא לתחנת הרכבת שבקצה העיירה.

מעולם קודם לכן לא היה אלכס בתחנת הרכבת ורעיון פשוט עלה בראשו כיצד יסתדר במקום ההומה והמבולגן כל-כך: הוא פשוט יעקוב אחר כמה אנשים ובדיוק כפי שהם ינהגו כך ינהג אף הוא. ובכן ללא שהיות שם אלכס את פעמיו אל התור הארוך שהשתרך בדיוק לצדו, בו קונים את

החשובים והנכבדים נמצאים. יכול היית להעביר נסיעה בתענוג צרוף שלא כל אחד זוכה בו. מה אתה עושה במחלקה השלישית כאחרון הפושעים והמסכנים?"

חסידי הרבי אשרינו!

רק לחשוב על אלכס, מעורר אצל כל אחד מאתנו רחמים מחד ואי הבנה מאידך. הרי מדובר כאן בגביר גדול ועצום. אחד שרכש - ושמע על כך במפורש מהפקיד - כרטיס במחלקה הראשונה. מה הוא נדחף שם מאחור, תחוב כולו מתחת לספסל נוסעים!?

אולי לא נחמד להודות בכך אך לעיתים גם אצל כל אחד מאיתנו יכול להימצא אלכס קטן כזה שמבלבל אותנו עד אימה.

זכה כל אחד מאיתנו להימנות עם צבאו של הרבי - "צבאות השם", הצבא שיביא את משיח בניצוחו של הרמטכ"ל הגדול מכולם. זכה כל אחד מאתנו להימנות עם צבא השלוחים באמצעותו כובש הרבי את העולם. זכה כל אחד מאתנו לעזור באופן בלתי אמצעי להפעלת 'בית חב"ד' תוסס בו מתקיימים לאורך כל ימות השנה שיעורים והתוועדויות, שבו ניתנת העזרה הגשמית והרוחנית לכל יהודי ויהודי שאך יגיע. אנחנו שייכים ללא ספק ל"מחלקה הראשונה". מישהו חושב אחרת?

רק שלפעמים, ברגע של בלבול והקשבה חסרת דעת ליצר שמבלבל את כל ישותנו, עלולים אנו להיגרר אחרי מה שאנו רואים בימינו או בשמאלנו. לחשוב שמבעד לחלון, ברחוב, בחוץ, במקומות שאינם קדושה ח"ו, שם צריך להיות ומשם נשיג את האושר האמתי.

זאת נזכור ובל נשכח: בידינו כרטיס רב ערך למחלקה ראשונה. אנחנו נמצאים במעמד אחר לגמרי. הם רצים ואנו רצים. הם רצים כי אין להם לאן, מתחבאים במקומות מפוקפקים מחוסר ברירה. לא ניתן לעצמנו להיגרר חס ושלוש. נזכור להיכן שייכים אנו באמת.

להבחין במספר כפריים הקופצים אל הרכבת רגע לפני שהיא נסגרת. הוא קפץ מיד אחריהם ונכנס פנימה מתנשף כולו. הדלת נסגרה מאחוריו. אלכס מיקד את כל תשומת הלב במעקב צמוד אחר אותם כפריים, לראות כיצד הם נוהגים ולהתנהג כמותם. הוא הרי לא ייתן לאיש בעל מעמד כמוהו לעשות שטויות רק בגלל שזו לו הפעם הראשונה בקרון רכבת...

הכפריים רצו עד קצה הרכבת, ממש עד סוף הקרון האחרון, ואז תחבו את עצמם עמוק תחת אחד הספסלים, רואים ואינם נראים. אלכס - שעד לא מכבר נראה היה נבער וחסר-דעת אף כלפי חוץ - לא שאל יותר מידי שאלות ובלי להבין מדוע עשה זאת גם הוא וחיש מהר שקע בשינה עמוקה.

משיכה חזקה ברגלו שבלטה מבעד לספסל על ידי שוטר חמור סבר הקיצה את אלכס מחלומותיו. "מה אתה בדיוק חושב שאתה עושה!?" הרעים עליו השוטר בקולו. "מהיכן לך החוצפה להיכנס לרכבת מבלי לרכוש כרטיס!?" - רגיל היה השוטר מידי יום לתפוס נוסעים סוררים שלא קנו כרטיס והסתננו אל הרכבת בגניבה ובמרמה.

אלכס לא הבין מה רוצה השוטר ממנו. "מה זאת אומרת להיכנס בלי לשלם? הרי קניתי כרטיס במיטב כספי. הנה הוא", הוציא אלכס אחר כבוד מכיסו את הכרטיס המהודר שלו.

השוטר נאלם דום. רק אחרי עשרים שניות בקירוב התעשת מעט ופנה אל אלכס, כעת בטון נמוך יותר שמידה של רחמים מהולה בו. "תגידי לי מכובדי, בידיך יש כרטיס למחלקה ראשונה, היכן שכל האנשים

שאלות לשלוח

בפינה זו תוכלו להפנות שאלות לאחיים השלוחים.

שאלות בענייני השליחות, שאלות בענייני הלימודים שלכם. ואפילו סתם שאלות כי אפשר.

זהו המקום בשבילכם!!

שאלות ותשובות ניתן לשלוח למייל
HEBREW@MYSHLIACH.COM